

fundet Sted, naar det, saaledes som i nærværende Tilfælde var blevet oplyst, kunde stee uden al Tab for den Kongelige Kasse. Hvad iøvrigt Sagens Realitet angaaer, er det jo ganske vist, at, naar Finantsministeriet havde anseet det nødvendigt at have en udtryffelig Lovhjemmel for denne Tilbagebetaling, og ikke troet, at dette Tilfælde laa indenfor Grændserne af den administrative Besøielse, som det forrige Generaltoldkammer og nu Finantsministeriet havde, saa vilde det fra Finantsministeriets Side naturligviis have været langt lettere at udfærdige en foreløbig Lov om dette Punct, og senere faae denne foreløbige Lov stadfæstet, end det var for Finantsministeriet at træffe de øvrige meget videre gaaende Foranstaltninger, hvortil en saadan Lov sluttede sig. Naar Omstændighederne vare saaledes, at man ansaae det for nødvendigt ved foreløbig Lov at have Toldgrændsen ved Nørre-Byland, at ophæve Consumtionen og at gjøre de øvrige Forandringer, som dermed stode i Forbindelse og som senere billigedes ved en udtryffelig Lov, saa vilde det viselig den gang have været en meget ringe Gjenstand ved en særlig Lov eller ved en Deel af den almindelige Lov at faae den Bemyndigelse, hvorom der her er Spørgsmaal. Der er her altsaa ikke Tale om Overstriden af nogen Myndighed, og navnlig ingen forsættlig Overstriden af en Myndighed. Det, hvorom Taleren her er, det er: hvorvidt det i formel Henseende kan siges at have været rigtigt eller rigtigt, at Administrationen i dette Tilfælde har anseet sig berettiget til ad administrativt Veie at gjøre det Skridt, mod hvis Realitet der ikke er blevet gjort nogen Indvending, men som tværtimod er blevet billiget fra alle Sider. Naar den ærede Drosfører paaberæder sig Frd. af 1841, og siger, at den

bemyndiger Toldvæsenet til, under visse Betingelser, at udbetale Toldgodtgjørelser, saa er dette ikke en ganske rigtig Opfattelse; den bemyndiger ikke Toldvæsenet dertil, men den paalægger Toldvæsenet det; den giver de Handlende det som en ligefrem Ret, som ikke er afhængigt af noget administrativt Skjøn, men som kun er knyttet til visse lovbestemte Betingelser. Det, hvorpaa den her omhandlede administrative Forholdsregel gik ud, var derimod at fritage de Handlende for udtryffelig at udføre Varerne og lade dem i en Baad eller et andet Fartoi, som kunde vende om lidt ude paa Søen, komme ind igjen, navnlig hvor Localiteterne ere saaledes som her i Kjøbenhavn; men der blev fordret ganske de samme Afgifter, som ifølge Frd. af 1841 vilde have været erlagt, nemlig Transittold af de Varer, hvorfra Toldgodtgjørelse tilstedes.

Rettelser.

- Nr. 317, Sp. 5011, L. 3 og 7 f. o.: „Beboelsesleilighederne“ læs: „Beboelseskjalderne“.
 — — — — — Sp. 5012, L. 3 f. o.: „det“ læs: „den“.
 — — — — — L. 5 og 6: „denne Bestemmelse ogsaa blive anvendelig“ læs: „dens Bestemmelser blive anvendelige“.
 — 325, Sp. 5144, L. 10 f. n.: „havde“ læs: „ikke havde“.
 — 329, Sp. 5197, L. 28 og 29 f. o.: Ordene „naar begge Parter derom ere enige“ udgaar.
 — — — — — Sp. 5197, L. 30 f. o.: Efter „Skudsmaalsbog;“ tilføies: „man kan vel tænke sig som noget Tredie, at begge Parter skulle være enige derom.“
 — 331, Sp. 5226, L. 10—11: „ikke engang — kun paa“ læs: „kun er anvendelig paa nye Bygninger, derved forstaaet“.